

LXXI.

Forslag til midlertidig Lov

om

Medhjælp til Sogneraadenes Formænd.(Fremsat i Folketinget den 30. Januar 1923 af Indenrigsminister *Kragh*).

Amtsraadets Samtykke udkræves ikke til Beslutninger, hvorefter der i Medfør af Lov Nr. 58 af 29. Marts 1904 om Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6. Juli 1867 af Sogneraadet for det kommunale Regnskabsaar 1923—24 tilstaas Raadets Formænd som Medhjælp til Udførelsen af de ham paa hvilende Forretninger et Beløb, der overstiger 30 Ø. pr. Individ af Kommunens Indbyggertal efter sidste Folketælling, eller 500 Kr.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Hensyn til den betydelige Forøgelse af det Sogneraadetsformændene paa hvilende Arbejde, som de overordentlige Forhold har medført, blev det ved midlertidig Lov Nr. 108 af 9. Marts 1917 fastsat, at den gældende Begrænsning for Størrelsen af det Vederlag, der af Sogneraadene kan tilstaas deres Formænd, skulde bortfalde for Regnskabsaaret 1917—18, saaledes at Sogneraadene ikke behøvede Amtsraadenes Samtykke til i dette Regnskabsaar at tillægge deres Formænd et Vederlag, der oversteg de i Lov Nr. 58 af 29.

Marts 1904 fastsatte Grænser. Ved de midlertidige Love Nr. 95 af 4. Marts 1918, Nr. 64 af 12. Februar 1919, Nr. 650 af 16. December 1919, Nr. 44 af 3. Februar 1921 og Nr. 58 af 13. Februar 1922 blev den fornævnte Bestemmelse i Loven af 9. Marts 1917 forlænget til ogsaa at gælde for henholdsvis Regnskabsaarene 1918—19, 1919—20, 1920—21, 1921—22 og 1922—23. Ministeriet har ment det rettest at søge den ommeldte Bestemmelse forlænget til ogsaa at gælde Regnskabsaaret 1923—24.